

சங்க காலத் தலைமகள்

மு. சங்கர் அ. *

அ தமிழியல் துறை, ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி (தன்னாட்சி), சிவகாசி-626130, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Heroine of the Sangam Period

M. Sankar a,*

^a Department of Tamil Studies, Sri Kaliswari College (Autonomous), Sivakasi-626130, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

sankartamilskcgri@gmail.com

Received: 21-12-2021

Revised: 11-08-2022

Accepted: 07-09-2022

Published: 28-11-2022

ABSTRACT

Sangam literature is the epitome of Tamil literature. It has internal and external distinctions. Among them, Pulavar's called the blissful life of one and the same person who is united by similar love as Agam. The characters in this are called internal Characters. He called their speeches statements. The Characters that make up that claim are categorized as Kalavu and Karppu. The Tolkappiyam (Tol. 1445 - 1452) states that these include the ten who listened to the claims of the Hero and the Heroine, Bangan, friend, nurse, Panan, Kuttan, Virali, Bharata, Ariva, Condor, etc., In the songs composed by Eva, the honors of the Hero and the Heroine are spoken. Among them, Tolkappiyam refers to chastity, lust, benevolence, melliflence, mass, hospitality, and circumcision (Tol. 1098) as the virtues of the old woman who was a housewife. All these are the pillars of life. Tolkappiyam House Wife's virtues include chastity, lust, morality, mass, patience, feasting, circumcision, etc. These also apply to women who show association literature. Illaram is a joint venture between a man and a woman.

Keywords: Tholkappiyam, Sangam Literature, Hero, Heroine

முன்னுரை

சங்க காலத் தலைமகள் என்பது யான் எடுத்துக்கொண்ட ஆராய்ச்சித் தலைப்பு. சங்க காலத்தைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கின்றது. இதில் 2381 பாடல்கள் உள. அவற்றுள் 1862 பாடல்கள் அகப்பொருள் பற்றியன. இவ்வகப்பொருளை வளர்த்துச் செல்பவர்களாக மாந்தர்கள் அமைகின்றனர். அவர்களின் இயற்பெயரைச் சுட்டிக் கூறும் மரபு பண்டைக்காலத்தில் பின்பற்றப்படவில்லை. இதில் இடம்பெறும் மாந்தர்கள் தலைமகன் தலைமகளின் காதல் நிகழ்ச்சியோடு தொடர்புடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர். பிறப்பு, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டு, உருவு, நிறுத்த காம வாயில், நிறை, அருள், உணர்வு, திரு முதலியவற்றில் ஒப்புமை உடையவர்களாகவும் (தொல்.1219) நிம்பிரி, கொடுமை, வியப்பு, புறமொழி, வன்சொல், பொச்சாப்பு, மடிமை, குடிமை, இன்புறல், ஏழைமை மறப்பு, ஒப்புமை முதலிய குணங்கள் நீங்கியவர்களாகவும் தலைமக்கள் இருத்தல் வேண்டும் எனத் தொல்காப்பியம் பகர்கின்றது. இவற்றைத் தவிர, தலைமகன் பெருமை, உரன் ஆகிய இயல்புகள் உடையவனாகவும் தலைமகள் அச்சம், நாண், மடன் ஆகிய குணங்கள் உடையவனாகவும் தொல்காப்பியம் கூறக் காணலாம் (Ilampurnar, 2003).

தலைமகள் கூற்று

சங்க அகவிலக்கியத்துள் 550 பாடல்கள் தலைமகள் கூற்றில் அமைந்துள். அவற்றுள், குறிஞ்சித்திணையில் 112 பாடல்களும் முல்லைத்திணையில் 56 பாடல்களும் மருதத்திணையில் 101

பாடல்களும் நெய்தல் திணையில் 121 பாடல்களும் பாலைத்திணையில் 160 பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தோழிக்கு அடுத்த நிலையில் அதிகமான கூற்றுகள் தலைமகளுக்கே அமைந்துள்ளன.

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி

காமம் மிகுந்த நிலையில் தலைமகள் அஃறிணை உயிர்களிடம் பேசுகின்றாள். இஃது தலைமகளின் மனநிலையைத் தேற்றுவதற்கு யாருமில்லா நிலையில் அஃறிணை உயிர்களிடம் தம் துன்பத்தைக் கூறி, தேற்றிக் கொள்வதாக அமைந்துள்ளது. நற்றிணை - 102 ஆவது பாடல், வரைவு வேண்டும் தலைமகள் விருப்பத்தோடு கிளியை நோக்கி, கிளியே! என் தலைமகன் றாட்டு மலைப்பக்கம் உள்ள உன்னுடைய சுற்றத்தாரைக் காணச் செல்லும்போது, என் தலைமகனையும் கண்டு, இம்மலைக் குறமகள் தினைப்புனக் காவலுக்கு மீண்டும் வந்தனள் எனச் சொல்வாயாக என்று தலைமகள் கிளியிடம் இரந்து நிற்கும் நிலையைக் காட்டுகின்றது.

அறத்தொடு நின்றல்

அறத்தொடு நின்றல் என்பது தலைமகன் - தலைமகளின் களவுக் காதலைக் கற்பியலுக்கு எடுத்துச்செல்லும் ஒரு நெறியாகும். இது பற்றித் தமிழண்ணல் குறிப்பிடுகையில், “தான் மனத்தால் விரும்பியவனையே மணம்புரிந்து கொள்வதுதான் அறவழியில் நிற்பதாகும். விவரம் அறியாத பெற்றோர் வேறு எவனுக்கும் திருமணம் பேசிவிடாமல் தடுத்து, தலைவியின் காதல் உண்மையை அறிவித்து, முதலில் சினங்கொண்டாலும் பிறகு பெற்றோரையும் ஒப்புக் கொள்ள வைத்து மனத்தால் வரித்தவனையே மணமேடையில் வரைந்து கொள்ள வழி செய்வதால்தான் இதற்கு அறத்தொடு நின்றல் என்று பெயர்” என்கின்றார் (Thamizhannal, 2007). தொல்காப்பியர் தலைமகள் அறத்தொடு நிற்கும் காலத்தில்தான் தோழியும் அறத்தொடு நிற்பாள் என்றும் தலைமகள் அறத்தொடு நிற்காவிடில் தோழி அறத்தொடு நிற்கும் மரபு கிடையாது என்கின்றார். இதனை,

அறத்தொடு நிற்கும் காலத் தன்றி

யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப

என்ற நூற்பாவால் அறியலாம் (Ilampurnar, 2003). சங்க இலக்கியத்துள் அறத்தொடு நின்றல் தொடர்பாக 51 பாடல்கள் உள்ளன. அப்பாடல்கள் நொதுமலர் வரைவு, வெறியாட்டு நிகழும் சூழல், கட்டுக்காணிய இடம் என்ற மூன்று நிலைகளில் அமைந்துள்ளன.

ஐங்குறுநூறு - 201 ஆவது பாடல் தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்பதாக அமைந்துள்ளது.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யென்னை

தானும் மலைந்தா னெமக்குந் தழையாயின

இப்பாடலில் நொதுமலர் வரைவின் காரணமாக தலைமகள் அறத்தொடு நிற்பதைக் காணலாம் (Puliyur Kesigan, 2013).

உடன்போக்கு

சங்க காலத்தில் உடன்போக்கு சென்றோர் பலர் இருந்துள்ளனர். இற்செறிப்பு, அலர், வெறியாட்டு, நொதுமலர் வரைவு போன்ற காரணங்களால் உடன்போக்கு செல்லுதல் பண்டைய காலத்தில் வழக்கில் இருந்துள்ளது. இதனை, ஐங்குறுநூற்றில் உள்ள மகட்போக்கிய வழித் தாயிரங்கு பத்து, உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்து உரைத்த பத்து, மறுதரவுப் பத்து உள்ளிட்ட தலைப்புகளில் அமைந்த பாடல்களில் காணலாம். அறத்தொடு நிற்கும் காலத்தில் உடன்போக்கு என்பது நிகழவில்லை. மாறாக, உடன்போக்கு சென்ற பின் அறத்தொடு நின்றலால் எந்தப் பயனும் இல்லை. தலைமகள்

உடன்போக்கினை எளிதாக விரும்புவதில்லை. களவுப் புணர்ச்சியிலேயே நாட்ட முடையவனாக இருப்பான். களவினாலே பலநாள் இன்பற்று, அதன்பிறகு வரைவு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இருப்பவனே தலைமகன். ஆனால், தோழி தலைமகனின் எண்ணவோட்டங்கள் வேறு. தோழி களவொழுக்கத்தை நீண்ட காலம் நீட்டிக்க விடமாட்டாள். பெற்றோருக்குத் தலைமகனின் காதலை உணர்த்தவியாத போது, உடன்போக்குக்குத் தோழி உடன்படுகின்றாள். தலைமகன் உடன்போயதை அறிந்த நற்றாய் தோழியிடம் பின்வருமாறு நொந்து கொள்கின்றாள். இதனை ஐங்குறுநூற்றில்,

தன்னமர் ஆயமொடு நன்மண நுகர்ச்சியின்

இனிதாங் கொல்லோ தனக்கே பனிவரை

இனக்களிறு வழங்குஞ் சோலை

வயக்குறு வெள்வே லவற்புணர்ந்து செலவே

என்ற அடிகளில் காணலாம் (Puliyur Kesigan, 2013). இதில் முன்னரே அறத்தொடு நின்றிருந்தால் உடன்போக வேண்டியதில்லையே எனப் பரிந்து பேசுகின்றாள் நற்றாய்.

திருமணம்

திருமணம் என்பது ஆணையும் பெண்ணையும் சமூக அமைப்பிற்குள் அழைத்துச் செல்லும் முறையாகும். இஃது சமூகத்தின் உள்ளமைப்புகளுள் ஒன்றாகும். திருமணத்தால்தான் ஆணும் பெண்ணும் சமுதாயத்தில் உள்ளோரால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றனர். சங்க காலத்தில் பெண்ணின் தந்தை மணமகனின் கையைப் பிடித்து மணமகனிடம் கொடும்நிலை இருந்துள்ளது. இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டு,

நேரிறை முன்கை பற்றிநுமர் தர

நாடறி நன்மண மயர்கம்

என்ற அடிகளில் பதிவு செய்கின்றது. இதில் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்போடு திருமணம் நடைபெறுவதைக் காண்கின்றோம். இது தவிர, களவு மணம், கடத்தல் மணம், பரிசம் கொடுத்துப் பெண்ணைக் கொடுத்தல் பின்முறை வதுவை போன்ற மணமுறைகளும் வழக்கில் இருந்துள்ளன (Puliyur Kesigan, 2018).

பின்முறை வதுவை

பல பெண்களை ஓர் ஆடவன் மணக்கும் நிலை சங்க காலத்தில் இருந்துள்ளது. இதனை ஐங்குறுநூறு,

மயில்கள் ஆல பெருந்தேன் இமிர

தண்மழை தழீஇய மாமலை நாட

நின்னினும் சிறந்தனள் எமக்கே நீநயந்து

நன்மனை அருங்கடி அயர

எம்நலம் சிறப்ப யாம்இனிப் பெற்றோளே

என்கின்றது (Puliyur Kesigan, 2013). தலைமகன் தன் முதல் மனைவி இருக்கும்போதே தன் திறமைக்கேற்பத் தன் குலத்தைச் சேர்ந்த வேறொருத்தியை இரண்டாம் மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு அவளைத் தன் இல்லத்திற்கு அழைத்து வருகின்றான். அப்போது அவனது முதல் மனைவி, தலைவனே! நீ விரும்பிய இவள் எமக்கு நின்னைவிட மேலானவள் ஆவாள் என மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொள்கின்றாள்.

குடும்பத்தைப் பேணல்

சமுதாய அமைப்பின் அடிப்படைக் கூறுகளாக அரசு, மதம், குடும்பம் ஆகியவை அமைந்துள்ளன எனப் கூறுகின்றார் (Mathaiyan, 2010). குடும்பம் எனும் சமூக அமைப்பு ஆண் - பெண்ணின் முறையான திருமண வாழ்க்கையினால் உருவாகின்றது. இதுவே, பிற்காலத்தில் இரத்த உறவுடைய உறவுகளால் விரிவடைகின்றது. சங்க காலத்தில் தனிக் குடும்ப வாழ்க்கையே இருந்தது. தலைமகன் - தலைமகள் பற்றிப் பேசும் அகப்பாடல்களில் தலைமகன் குடும்பமும் தலைமகள் குடும்பமும் பேசப்படுகின்றன. இதனை, யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ என்ற பாடலில் காணலாம். உடன்போய் மீண்ட தலைமகளிடம் தோழி, “நீ சென்ற நாட்டு நீர் இனியவல்ல. நீ எங்ஙனம் நுகர்ந்தாய்?” எனக் கேட்டதற்குத் தலைமகள்,

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்

தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்

டுவலைக் கூவற் கீழ்

மானுண் டெஞ்சிய கலிழி நீரே

என்று பதிலளிக்கின்றாள் (Puliyur Kesigan, 2013). இதில் கணவன் நாட்டுப் பெருமையைப் பேசும் இயல்புடையவளாகத் தலைமகள் இருப்பதைக் காணலாம்.

இக்குடும்ப அமைப்பில் தலைமகள் தலைமகனைக் கவனித்த விதம் பற்றிப் பேசும் குறுந்தொகைப் பாடலும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மென்விரல்

கழுவறு கலிங்கங் கழாஅ துடிஇக்

குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத்

தான் றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்

இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதன் முகனே (Puliyur Kesigan, 2013).

கணவனை உயிராகக் கருதுதல்

தலைமகன் தலைமகளைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும் அவனை மறவாதவளாகத் தலைமகள் இருத்தல் வேண்டும். இதனையே குறுந்தொகை,

வினையே யாடவர்க் குயிரே வாணுதல்

மனையுறை மகளிர்க் காடவ ருயிரென

என்கின்றது (Puliyur Kesigan, 2013).

கற்பைப் போற்றுதல்

சங்க இலக்கியம் கற்பினை மாசில் கற்பு (அகம்.6), முல்லை சான்ற கற்பு (நற்.142), கடவுட் கற்பு (அகம்.16) என்றவாறு அடைமொழிகளோடு புகழ்ந்து பேசக் காணலாம். இங்குக் கற்பு என்பது மனையோடு தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது. இல்லறம் அல்லது நல்லற மன்று என்பார் ஒளவையார். அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை (குறள்.49) என்பார் வள்ளுவர். இவ்விருவரின் வாக்குகளும் இல்லறத்தின் மேன்மையைப் பறைசாற்றுகின்றன. திருமணத்திற்குப் பின்னர் அமையும் கற்பு வாழ்க்கையையே இல்லறம் எனலாம். தொல்காப்பியம் கற்பு என்பதைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றது. கற்பு எனப்படுவது கரணமொடு புணரக்/ கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்/

கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே (தொல்.1088). இதில் கற்பு என்பது மணத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது. ஆனால், கற்பு என்பதற்குக் கணவர் கற்பித்த வழியில் மனைவி நின்றல் என்றும் கற்போன்ற திண்மை நெஞ்சு உடையளாயிருத்தல் என்றும் பொருள் விவரிப்பார் சான்றோர். எனவேதான் வள்ளுவப் பெருந்தகை, பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்/ திண்மையுண் டாகப் பெறின் (குறள்.54) என இலக்கணம் வகுத்தார். பெண்களைப் போலவே ஆண்களும் கற்பு நெறியோடு வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இராமன், 'இந்த இப்பிறவிக்கு இரு மாதரைச் சிந்தையாலும் தொடேன்' என்று கூறினான் (Gopala Krishnamachiriyar, 2011). இவ்வையகம் ஆண்கள் கற்புநெறியில் இருந்து பிறழ்ந்தால் தலைகீழாக மாறாது. ஆனால், பெண்கள் கற்பு நெறியில் இருந்து பிறழ்ந்தால் இவ்வையகம் அழிவுறும். எனவே, கற்புநெறி பெண்ணிற்குரியதாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. எனவே, சங்க இலக்கியம் கற்புடைய மகளிரை அருந்ததியோடு ஒப்பிட்டு நோக்கியது. இதனை, அருந்ததி அனைய கற்பின் என்ற அடியும் வடமீன் போல் தொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினாள் என்ற அடியும் உறுதி செய்யும்.

தலைமகள் பேசும் முறை

தொல்காப்பியம் அருட்பண்பினைத் தோற்றுவிக்கும் அன்பினை உள்ளடக்கிய சொற்களைப் பொருள் தெளிவுபடச் சொல்லுதல் தலைமகளுக்கு உரித்து என்கின்றது. இதனை,

அருள் முந்துறுத்த அன்புபொதி கிளவி

பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட்கும் உரித்தே

என்ற நூற்பா வழி அறியலாம். மேலும், தன்னைப் புகழ்ந்து பேசும்நிலை தலைமகன் முன் தலைமகளுக்கு இல்லை என்றும் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது (Ilampurnar, 2003).

விருந்து புறந்தரல்

தமிழரின் சிறந்த பண்பாடாகக் கருதப்படுவது விருந்து புறந்தரல். விருந்தோம்பி வாழும் இல்லற வாழ்க்கையே பண்டைய காலத்தில் பெரிதும் போற்றப்பட்டது மதிக்கப்பட்டது. விருந்தோம்பலின் சிறப்பை வள்ளுவர், இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி/ வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு (குறள்.81) என்றும் விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா/ மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்று அன்று (குறள்.82) என்றும் எடுத்துரைத்துள்ளார் (Puliyur Kesigan, 2007).

இரவு நேரத்தில் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினர்க்கு நெய்விட்டு மாமிசம் கலந்து சமைத்த உணவினைத் தலைமகள் பரிமாறி மகிழ்ந்தாள் என்ற செய்தி நற்றிணையில் இடம்பெறுகின்றது. இதனை, எல்லி வந்த நல்இசை விருந்திற்குக்/ கிளர்இழை அரிவை நெய்துழந்து அட்ட / விளர்ஊன் ..... என்ற அடிகளில் காணலாம். இதிலிருந்து விருந்தினர்கள் எந்த நேரத்தில் வந்தாலும் அவர்களை அன்புடன் உபசரிக்கும் தமிழர்தம் பண்பாடு வெளிப்படுகின்றது. இதைப் போல் மற்றொரு நற்றிணைப் பாடலில் (142), அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்/ முல்லை சான்ற கற்பின்/ மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே என்றவாறு வருகின்றது. இதில் தலைமகனின் சொற்பிழையாதபடி இல்லில் இருந்து நல்லறம் செய்யும் தலைமகளைக் காணமுடிகின்றது (Puliyur Kesigan, 2018).

தலைமகன் ஒருவன் தோரோட்டியிடம், தேரோட்டி! இவ்வளவு விரைவாக வீட்டிற்குத் தேரைச் செலுத்தி வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவிட்டாயே! தேரில் குதிரைகளுக்குப் பதில் காற்றைப் பூட்டினாயோ? அல்லது உள்ளத்தைப் பூட்டினாயோ? என்று ஆச்சரியப்பட்டுத் தலைமகன் அத்தேரோட்டியை மார்புறத் தழுவுகின்றான். பிறகு தன் இல்லத்திற்கு விருந்தாக அழைத்துச் செல்கின்றான். இதனை, ... வாழியோ வலவ எனதன்/ வரைமருள் மார்பின் அளிப்பன் முயங்கி/ மனைக்கொண்டு பக்கனன் நொடுந்தகை/ விருந்துஏர் பெற்றனள் திருந்திழை யோளே (அகம்.384) எனும் பாடலடிகள் வழி அறியலாம். இவ்வாறு விருந்தோம்பல் தமிழர் வாழ்வில் எத்தகைய இடத்தை வகித்திருந்தது என்பதை மேற்கண்ட பாடல்கள் வழி உய்த்துணரமுடிந்தது. தலைமகன் தலைமகளிடையே ஏற்பட்ட ஊடலைப்

போக்கும் வாயிலாக விருந்தினர் இருந்தனர் என்பதற்கு நற்றிணை - 120 ஆவது பாடல் சான்றாக அமைகின்றது. அட்டி லோளே அம்மா அரிவை/ எமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்பாளன்று/ சிறுமுள் ளெயிறு தோன்ற/ முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே இதில் தலைமகளின் ஊடலைத் தணிக்க, தலைமகன் தான் விருந்தினரை வாயிலாகக் கொண்டு வீட்டில் நுழைவோமானால் ஊடல் தணிவாளென்று எண்ணுகின்றான் என்பதை அறியமுடிகின்றது (Puliyur Kesigan, 2018).

மெல்லியல் பொறையும் குழந்தை வளர்ப்பும்

மெல்லியல் பொறை என்பது மென்மையான குணத்தோடு அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொள்ளும் பண்பாகும். இல்லறத்தில் குழந்தை வளர்ப்பு என்பதே மிகப் பெரிய பணி. அன்பும் கருணையும் அருளும் நிறைந்தவளாகத் தலைவி இருப்பினும் குழந்தை தவறு செய்யும்போது கண்டிக்கவும் செய்கின்றாள். இதனைக் குறுந்தொகை, தாயுடன்று அலைக்கும் காலையும் வாய்விட்டு/ அன்னா என்னும் குழவி போல என்கின்றது (Puliyur Kesigan, 2013). இதில் பெண்ணின் பொறுப்புக் காட்டப்பெறுகின்றது. மேலும், தலைவி தவறு செய்யும் குழந்தையை அடித்துத் திருத்தியதைக் கலித்தொகை, புலத்தகை புத்தேள்இல் பக்கான் அலைக்கு ஒரு/ கோல்தா நினக்கு அவளயார் ஆகும் எல்லா (கலித்.82) என்கின்றது.

பொருள்வயின் பிரிவிற்கு வருந்துதல்

இல்லறம் இனிதே நடைபெற பொருள் மிக அவசியம். இது கடமையை எளிமைப்படுத்தும் என்பார் (Manikkam, 2009). இப்பொருளை ஈட்டுவதற்கு தலைமகன் வேற்றார் செல்ல வேண்டியிருக்கும் அல்லது வெளிநாடு செல்ல வேண்டியிருக்கும் அத்தகைய சூழலில் அவன் தலைமகளைவிட்டுப் பிரியக்கூடும். அப்போது தலைமகளின் துயரம் அதிகரிக்கும். இப்பிரிவு களவு காலத்திலும் கற்புக் காலத்திலும் நிகழும். சங்க காலத்தில் புலவர்களைக் கவர்ந்த அகத்துறைகளுள் இதுவும் ஒன்று.

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் அறுவகைப் பிரிவுகளுள் பொருள்வயின் பிரிவும் ஒன்று. இப்பொருளும் அறன்வழிப் பட்டதாக அமைதல் வேண்டும். அகநானூற்றுத் தலைமகன் ஒருவன் பொருள்வயின் பிரிந்து சென்று, குறித்த காலத்து வாராது காலந் தாழ்த்தினான். அதனால், தலைமகள் ஆற்றாமையால் மனம் வருந்தித் தமது தோழியிடம்,

இல்லோர்க்கு இல் என்று இயைவது கரத்தல்

வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்

பொருளே காதலர் காதல்

அருளே காதலர் என்றி நீயே

என்கின்றாள் (Puliyur Kesigan, 2010). இதில், தலைமகளின் காதல் மாறிவிட்டது எனவும் அதற்குக் காரணம் ஈகைப் பற்றே என்றும் தலைமகளே கூறுவதைக் காணலாம்.

கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பெண்

சங்க காலச் சமுதாயத்தில் கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பெண்ணைப் பற்றிய குறிப்பு கலித்தொகையில் வருகின்றது. மனம் விரும்பி அருளின தம் கணவனால், பெண்மையின் நலன்களை நுகர்ந்து கைவிடப்பெற்ற மகளிர், வேள்நீர் உண்ட குடை ஓரன்னர் என்றும் அல்குநர் போகிய ஊர் ஓரன்னர் என்றும் சூடினர் இட்ட பூஓரன்னர் என்றும் வரும் உவமைகள் வழி அறிந்து கொள்ளலாம் (Puliyur Kesigan, 2012).

கணவனை இழந்த பெண்ணின் நிலை

கணவனை இழந்த பெண்ணின் நிலை பெரும் அவலம் நிறைந்ததாகவே கருதப்பட்டது. கணவன் இறந்தவுடன், அவனது மனைவி கைம்மைநிலை எய்தியது குறித்துத் தாபநிலை எனும் புறத்துறை இயம்புகின்றது. ஒக்கூர் மாசாத்தனார் எனும் புலவர் பாடிய புறப்பாடலில், கைம்மை நோன்பின் இயல்பைக் காணலாம்.

அளிய தாமே சிறுவெள் ஆம்பல்
இளைய மாகத் தழைஆ யினவே
இனியே பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தென பொழுது மறுத்து
இன்னா வைகல் உண்ணும்
அல்லிப் படுஉம் புல்ஆயி னவே (Puliyur Kesigan, 2011).

உடன்கட்டை ஏறுதல்

கைம்மையை அனுபவிக்க விரும்பாத மகளிர் உடன்கட்டை ஏற முற்பட்டனர் என்பதைப் பூதபாண்டியன் தேவியின் செயலால் அறியலாம். பூதபாண்டியன் இறந்தபோது அவனது மனைவி பூதபாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தன் கணவனை எரிக்கும் தீயில் பாய்ந்து உயிர் துறக்கச் செல்கின்றாள். அப்பொழுது பல சான்றோர்கள் தடுத்து நிறுத்துகின்றனர். அப்போது தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் ஒரு பாடலைப் பாடிவிட்டுத் தீயில் பாய்ந்து உயிர் துறக்கின்றாள். இதனைப் புறநானூறு,

பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

.....

வள்இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை

நள்இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓரற்றே

என்கின்றது. இதில் கணவனை இழந்த பெருங்கோப்பெண்டு, கைம்மையின் துயரைக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம் (Puliyur Kesigan, 2011).

கலை மகளிர் - விறலியர்

கலைசார் மக்களாகச் சங்க காலத்தில் பாணர், கூத்தர், பொருநர், துடியர், விறலியர் ஆகியோர் கருதப்படுகின்றனர். அவர்களுள் மிகச் சிறந்த கலைஞராகத் திகழ்பவர் விறலியர். இவர் மனதில் தோன்றும் குறிப்பினைத் தன் உடம்பின் மூலம் (பாவம் - மெய்ப்பாடு) வெளிப்படுத்தி ஆடுவதில் வல்லவர் எனப் பொதுப்படக் கூறினாலும் அவர் கலையுலகில் மிகச் சிறந்த ஆளுமை உடையவளாக இருந்துள்ளார். பாணனின் மனைவியர் விறலியர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவரைப் பாடினி என்றும் அழைப்பர். இவர் ஆடல், பாடல், அழகு மூன்றிலும் சிறந்து விளங்கக் கூடியவர். எனவேதான், விறலியர் பாடி ஆடும் பெண்பால் கலைஞர். பெரும்பாலும் விறலியர் கூத்தர், பாணர், பொருநர் ஆகிய கலைஞர்களின் மனைவியர். விறலியர் மனைவியராக மட்டுமின்றி, சுயமாகவே கலைநுட்பம் அறிந்தவர் என்கின்றார். ஆக, விறலியர் ஆடற்கலையிலும் இசைக்கலையிலும் சிறப்புற்றிருந்தனர் என்பதை அறியலாம். இவர்கள் பாணருடனும் கூத்தருடனும் பொருநருடனும் சென்று தமது கலைத்திறனை வெளிக்காட்டி, வள்ளல்களிடம் பரிசில் பெறுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் தெளிவுறக் காட்டும். ஒளவையார் அதியமான் பற்றிய பாட்டொன்றில் தம்மை ஒரு விறலியாகவே காட்டிக் கொள்கின்றார் (Puliyur Kesigan, 2011).

மகளிர் துறைகள்

தொல்காப்பியம் வெட்சித்திணையுள் இடம்பெறும் வாடா வள்ளி, காஞ்சித்திணையுள் இடம்பெறும் தொடாக் காஞ்சி, ஆஞ்சிக் காஞ்சி, மகட்பாற் காஞ்சி, தலையொடு முடிதல், மூதானந்தம், முதுபாலை, பூசல் மயக்கம், தாங்கரும் பையுள், தாபத நிலை, தபுதார நிலை, மாலை நிலை, தலைபெயல் நிலை உள்ளிட்ட துறைகளை மகளிரோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்றது.

புறநானூற்றில் தாபத நிலையில் அமைந்த செய்யுட்கள் கணவனை இழந்த / பிரிந்த மகளிரின் நிலையைக் காட்டுகின்றன. வையாவிக் கோப்பெரும் பேகன் தன் மனைவி கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்து நல்லூர் பரத்தையின் நலம் வேண்டிச் சென்றுள்ளதாக அவரது மனைவி கூறுவதாகப் பரணர் பாடுகின்றார். இதனை,

..... காந்தள்

முசைபுரை விரலின் கண்ணீர் துடையா

யாம்அவன் கிளைஞரேம் அல்லேம் கேள்இனி

எம்போல் ஒருத்தி நலன்நயந்து என்றும்

வருஉம் என்ப .....

என்ற அடிகளில் காணலாம் (Puliyur Kesigan, 2011). இப்பாடலில் உயிரோடு இருக்கும் கணவனைப் பிரிந்த மனைவியின் நிலைமை புலப்படுகின்றது. மேலும், கணவனை இழந்த பெண், கைம்மை ஏற்று, மயிரைக் கத்தரித்தும் சிறிய வளையலை நீக்கியும் வாழும் நிலையைப் புறநானூறு பதிவு செய்துள்ளது. இதனைக், கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி என்ற தொடரால் அறியலாம் (Puliyur Kesigan, 2011).

முடிவுரை

இதுகாறும் கண்டவற்றால் பின்வரும் முடிவுகள் கிடைத்துள்ளன. அவை இவண் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன. சங்க காலத்தில் உடன்போக்கு சென்றோர் பலர் இருந்துள்ளனர். அவ்வாறு உடன்போக்கு சென்ற தலைமகளை வேண்டாம் என்று தனியாக ஒதுக்கவில்லை. தனிக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையே பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டது. தலைமகள் தன் கணவனைக் கவனித்தவிதத்தைக் குறுந்தொகைப் பாடலால் அறியலாம். சங்க காலத்தில் ஆண் குழந்தையை மட்டுமின்றி பெண் குழந்தையையும் விரும்பினர். அகப்பாடல்களில் பெண்களின் பங்கு அதிகம். சங்க காலத் தலைவியர் பொருள்வயின் பிரிவிற்கு வருந்தியுள்ளனர். கணவனைப் பிரிந்த தலைமகள் பற்றியும் கணவனை இழந்த தலைமகள் பற்றியும் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. பண்டைய காலத்தில் அரசுப் பொறுப்பு பெண்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. கைம்மை நோன்பு மேற்கொள்ள விரும்பாமல் உடன்கட்டை ஏற முற்பட்டுள்ளனர். கணவனை உயிராகக் கருதி இல்லறம் நடத்தியுள்ளனர். குழந்தை வளர்ப்பிலும் விருந்துப் புறந்தருதலிலும் தலைமகளின் பங்கு இன்றியமையாதவையாகக் கருதப்பட்டன. தலைமகள் மட்டுமே தலைமகளை விட்டுப் பிரிந்து செல்வான். ஆனால், தலைமகள் தலைமகனைப் பிரிந்து செல்லும் வழக்கம் இல்லாமை. புறத்துறைகளுள் தொடாக் காஞ்சி, ஆஞ்சிக் காஞ்சி, தலையொடு முடிதல், மூதானந்தம், முதுபாலை, தாபதநிலை, தபுதார நிலை, சிருங்கார நிலை, உவகைக் கலுழ்ச்சி உள்ளிட்டவை மகளிர் பற்றியவை. சங்க காலத் தலைவியர் வீட்டுத்தோட்டம் அமைத்தல், தினைப்புனம் காத்தல், பார்ப்பார், பசு, குழந்தை, முதியோர் உள்ளிட்டோரைப் பேணல், நெல் குற்றல், அரிசியாக்கல், பூ விற்றல், சமையல் செய்தல் முதலிய பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

References

- Gopala Krishnamachiriyar, V.M. (2011) Kambaramayanam - Sundarakandam, Uma Publication, Chennai, India.
Ilampurnar, (2003) Tholkappiyam - Porulathigaram, Saradha Publication, Chennai, India.

- Manikkam, V.S. (2009) Tamil Kadhal, Meiyappan Publication, Chidambaram, India.
- Mathaiyan, P. (2010) Sanga Ilakkiyathil Kudumbam, NCBH, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (1998) Ainkurunuru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2007) Thirukkural, Pumbugar Publication, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2010) Agananooru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2011) Purananuru, Paari niliyam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2018) Natrinai, Paari niliyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesikan (2012) Kalithogai, Sri Senbaga Pathippakam, Chennai, India.
- Puliyur Kesikan, (2013) Kurunthogai Thelivurai, Paari Nilayam, Chennai, India.
- Thamizhannal, (2007), Kurinjippattu Ilakkiya Thiranaivu Vilakkam, Meenakshi Book Store, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License